

ORDONANȚĂ nr. 102 din 31 august 2000(*republicată*)

privind statutul și regimul refugiaților în România

EMITENT • **GUVERNUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 1.136 din 1 decembrie 2004**

Data intrării în vigoare 01-12-2004

Abrogat de Articolul 152, Capitolul X din LEGE nr. 122 din 4 mai 2006 la data 16-08-2006

Notă *) Republicată în temeiul art. V din Ordonanța Guvernului nr. 43/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 31 ianuarie 2004, aprobată prin Legea nr. 176/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 25 mai 2004, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 septembrie 2000, a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 27 iunie 2001, și a mai fost modificată prin:

- Hotărârea Guvernului nr. 603/2001 privind majorarea sumelor pentru cazare și masă acordate solicitanților statutului de refugiat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 5 iulie 2001, și abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.439/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 20 decembrie 2002;

- Ordonanța Guvernului nr. 13/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată prin Legea nr. 264/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 23 mai 2002;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2003 pentru modificarea art. 15 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 9 septembrie 2003, aprobată prin Legea nr. 467/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 25 noiembrie 2003;

- Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 31 ianuarie 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 185/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 21 mai 2004, cu modificările ulterioare.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

În condițiile prezentei ordonanțe, străinilor li se poate acorda una dintre următoarele forme de protecție:

- a) statutul de refugiat;
- b) protecție umanitară condiționată;
- c) protecție umanitară temporară.

Articolul 2

(1) Statutul de refugiat se poate acorda la cerere străinului care, în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe considerente de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării sale de origine și care nu poate primi sau, ca urmare a acestei temeri, nu dorește protecția acestei țări.

(2) Prin termenul țară de origine, în cazul unei persoane care deține mai multe cetățenii, se înțelege fiecare țară al cărei cetățean este, iar în cazul unei persoane fără cetățenie, țara în care acesta își are domiciliul.

Articolul 3

(1) Statutul de refugiat se acordă, la cerere, și soției sau, după caz, și soțului, precum și copiilor minori, cu excepția cazurilor în care persoanele respective se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică numai în cazul căsătoriilor încheiate de persoana căreia i s-a recunoscut statutul de refugiat în temeiul art. 2 alin. (1) înainte de intrarea pe teritoriul României.

Articolul 4

Nu se acordă statutul de refugiat străinului care:

- a) a comis o infracțiune contra păcii și omenirii ori o infracțiune la care se referă convențiile internaționale la care România este parte;

- b)** a comis o infracțiune gravă de drept comun în afara României înainte de a fi admis pe teritoriul acesteia ca refugiat;
- c)** a comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor enunțate în Carta Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 5

Protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale constând în:

1. condamnarea la pedeapsa cu moartea sau executarea unei astfel de pedepse; sau
2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante; sau
3. o amenințare serioasă, individuală, la adresa vieții sau integrității, ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional, dacă solicitantul face parte din populația civilă.

Articolul 6

- (1)** În perioade de conflicte armate, în care România nu este angajată, se poate acorda protecție umanitară temporară persoanelor care provin din zonele de conflict.
- (2)** Guvernul stabilește măsurile și perioada pentru care se acordă protecția prevăzută la alin. (1).

Capitolul II

Procedura acordării statutului de refugiat

Secțiunea 1

Procedura ordinară

Articolul 7

- (1)** O persoană este considerată solicitant al statutului de refugiat din momentul manifestării de voință, exprimată în scris sau oral în fața autorităților competente, din care să rezulte că aceasta solicită protecția statului român pentru unul dintre motivele prevăzute de prezenta ordonanță.
- (2)** Pentru acordarea statutului de refugiat în România străinul se adresează personal cu o cerere scrisă Oficiului Național pentru Refugiați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor sau organelor teritoriale ale Ministerului Administrației și Internelor.
- (3)** Cererea de acordare a statutului de refugiat se depune de îndată ce:
 - a)** solicitantul s-a prezentat într-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat;
 - b)** solicitantul a intrat pe teritoriul României;
 - c)** au survenit evenimente în țara de origine a solicitantului, care îl determină să ceară protecție, pentru străinul cu drept de ședere în România.

Articolul 8

Împotriva solicitantului statutului de refugiat nu pot fi luate măsuri de expulzare sau de returnare forțată de la frontieră ori de pe teritoriul României, atâta vreme cât nu există o dispoziție executorie de părăsire a teritoriului, cuprinsă în hotărârea de respingere a cererii sale de acordare a statutului de refugiat.

Articolul 9

- (1)** În cazul străinului minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, interesele acestuia sunt susținute de reprezentantul său legal, iar în lipsa acestuia i se numește un reprezentant legal în conformitate cu prevederile legii române.
- (2)** După împlinirea vârstei de 14 ani minorul poate depune cererea personal și i se poate numi un reprezentant legal în condițiile prevăzute de legea română.
- (3)** Până la numirea unui reprezentant legal Oficiul Național pentru Refugiați asigură minorului protecția necesară.

Articolul 10

- (1)** După primirea cererii de acordare a statutului de refugiat organul teritorial al Ministerului Administrației și Internelor eliberează solicitantului o adeverință provizorie, care ține loc de document temporar de identitate în România și asigură transportul gratuit până la Oficiul Național pentru Refugiați.
- (2)** În cazul în care cererea a fost depusă la organele teritoriale ale Ministerului Administrației și Internelor dintr-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat, organele poliției de frontieră eliberează documentul prevăzut la alin. (1) numai după ce străinul primește permisiunea de a intra pe teritoriul României și asigură transportul gratuit până la Oficiul Național pentru Refugiați.
- (3)** În cazul în care cererea a fost depusă la Oficiul Național pentru Refugiați, acesta eliberează solicitantului un document temporar de identitate.

(4) Dacă solicitantul nu dispune de mijloace materiale, Oficiul Național pentru Refugiați îi poate stabili un loc de reședință și îi asigură asistența materială necesară pentru întreținere pe întreaga durată a procedurii de acordare a statutului de refugiat.

(5) Pentru motive justificate de interesul public, siguranța națională, ordinea publică, protecția sănătății și moralității publice, protecția drepturilor și libertăților altor persoane - chiar dacă străinul are mijloace materiale necesare pentru întreținere - Oficiul Național pentru Refugiați, pe toată durata procedurii de acordare a statutului de refugiat, îi poate stabili un loc de reședință și poate dispune transportarea lui cu însoțitor în acel loc, la solicitarea autorităților competente.

Articolul 11

(1) În cazul în care străinul a tranzitat anterior o țară terță sigură și i s-a oferit deja protecția în acea țară sau a avut ocazia, la frontieră ori pe teritoriul acesteia, să contacteze autoritățile pentru a obține protecție, Oficiul Național pentru Refugiați poate decide retrimiteră străinului în țara respectivă, fără analizarea pe fond a cererii sale.

(2) Oficiul Național pentru Refugiați poate analiza cererea depusă de străin chiar dacă acesta se află în situația prevăzută la alin. (1), cu acordul expres al solicitantului.

Articolul 12

Sunt considerate țări terțe sigure statele membre ale Uniunii Europene, precum și alte state stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, cu respectarea următoarelor condiții:

a) pe teritoriile lor viața sau libertatea solicitantului nu este și nu va fi amenințată, în sensul art. 33 din Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, la care România a aderat prin [Legea nr. 46/1991](#);

b) pe teritoriile lor străinul nu riscă să fie supus torturii sau tratamentelor inumane ori degradante;

c) în țările respective străinul i se asigură protecție efectivă împotriva returnării în țara de origine, în sensul prevederilor Convenției privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, precum și în baza informărilor efectuate de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați cu privire la practica aplicării principiului nereturnării.

Articolul 13

(1) Intervievarea, analiza motivelor invocate și decizia asupra cererilor sunt de competența Oficiului Național pentru Refugiați.

(2) Aceste activități sunt realizate de funcționarii Oficiului Național pentru Refugiați anume desemnați.

(3) Numirea funcționarilor se face prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(4) În procesul decizional funcționarii prevăzuți la alin. (2) au dreptul de a consulta experți.

(5) Ministerul Afacerilor Externe furnizează periodic materiale de sinteză referitoare la situația din țările de origine ale solicitanților statutului de refugiat, precum și răspunsuri la solicitările punctuale ale Oficiului Național pentru Refugiați, necesare în vederea soluționării cererilor de acordare a statutului de refugiat.

(6) Oficiul Național pentru Refugiați consultă Ministerul Afacerilor Externe în vederea stabilirii țărilor unde în general nu există risc serios de persecuție și țărilor terțe sigure.

Articolul 14

(1) Până la soluționarea cererii sale prin hotărâre definitivă și irevocabilă străinul care solicită acordarea statutului de refugiat are următoarele drepturi și obligații:

a) dreptul de ședere în România, până la expirarea unui termen de 15 zile de la momentul în care hotărârea de respingere pronunțată cu privire la cererea sa a devenit executorie, cu excepția cererilor respinse ca evident nefondate în urma soluționării acestora în cadrul procedurilor accelerate, caz în care dreptul de ședere încetează de îndată ce hotărârea a devenit executorie;

b) dreptul de a fi asistat sau reprezentat de un avocat și de a i se asigura, în mod gratuit, un interpret, pe întreaga durată a procedurii de acordare a statutului de refugiat;

c) dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale, române sau străine, în orice fază a procedurii de acordare a statutului de refugiat;

d) dreptul de a fi informat, într-o limbă pe care o cunoaște, în momentul depunerii cererii, cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe parcursul procedurii de acordare a statutului de refugiat;

e) dreptul la protecția datelor personale și a oricăror alte detalii în legătură cu cererea sa;

f) dreptul de a i se elibera un document temporar de identitate;

g) dreptul la asigurarea transportului în condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) și (2), la asistența necesară pentru întreținere, în condițiile prevăzute la art. 10 alin. (4), precum și la asistența medicală primară și spitalicească de urgență gratuită;

h) dreptul de a fi cazat în centrele de primire și cazare, aflate în subordinea Oficiului Național pentru Refugiați, în limita locurilor disponibile, până la încetarea dreptului său de ședere, pentru solicitantul statutului de refugiat care nu dispune de mijloacele materiale necesare pentru întreținere;

i) obligația de a prezenta organelor teritoriale ale Ministerului Administrației și Internelor, în scris, cererea motivată cuprinzând datele indicate de organul la care o depune, precum și de a se supune fotografierii și amprentării;

j) obligația de a urmări stadiul procedurii și de a declara orice schimbare de reședință;

k) obligația de a preda documentul pentru trecerea frontierei, urmând să primească documentul prevăzut la art. 10 alin. (1);

l) obligația de a răspunde la solicitările organelor cu atribuții în domeniul acordării statutului de refugiat și de a furniza acestora informații complete și reale cu privire la persoană și la cererea sa;

m) obligația de a nu părăsi localitatea de reședință fără autorizarea Oficiului Național pentru Refugiați;

n) obligația de a se prezenta la examenele medicale ce îi sunt stabilite;

o) obligația de a respecta legile statului român, precum și măsurile dispuse de organele române competente în materie de refugiați.

(2) Solicitanții statutului de refugiat, care nu dispun de mijloacele materiale necesare pentru întreținere, beneficiază de hrană în limita sumei de 25.000 lei/persoană/zi, de cazare în limita sumei de 15.000 lei/persoană/zi și de alte cheltuieli, în limita sumei de 5.000 lei/persoană/zi, la cererea acestora, sume ce se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(3) În cursul execuției bugetului de stat, în funcție de posibilitățile financiare, la o creștere a ratei inflației de cel puțin 10% față de ultima lună când s-a efectuat o actualizare a cuantumurilor de mai sus, acestea se majorează cu rata inflației, prin hotărâre a Guvernului.

(4) Dacă străinul care solicită acordarea statutului de refugiat este cazat în centrele de primire și cazare ale Ministerului Administrației și Internelor, suma prevăzută la alin. (2) referitoare la cazare nu se acordă.

(5) Sumele necesare transportului gratuit până la locul de reședință prevăzut la art. 10 alin. (1) și (2) se asigură din bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(6) Fondurile bănești pentru asistența medicală primară și spitalicească de urgență gratuită prevăzută la alin. (1) lit. g) se asigură de la bugetul de stat și se alocă Ministerului Administrației și Internelor.

Articolul 15

(1) În urma analizării cererii, în termen de 30 de zile de la primirea acesteia funcționarul prevăzut la art. 13 alin. (2) poate hotărî:

a) acordarea statutului de refugiat;

b) acordarea protecției umanitare condiționate;

c) respingerea cererii de acordare a statutului de refugiat.

(2) Dacă soluționarea cererii necesită o documentare suplimentară, termenul prevăzut la alin. (1) se prelungește cu cel mult 30 de zile.

(3) Admiterea sau respingerea cererii de acordare a statutului de refugiat de face prin hotărâre, care se comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Oficiului Național pentru Refugiați sau prin trimitere poștală la ultima reședință declarată a acestuia.

(4) Hotărârea de acordare a protecției umanitare condiționate cuprinde și motivele neacordării statutului de refugiat.

(5) Hotărârea de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat cuprinde motivele corespunzătoare pentru fiecare formă de protecție prevăzută la art. 2, 3 sau 5, precum și dispoziția de a părăsi teritoriul României în termen de 15 zile de la data la care aceasta a devenit executorie.

Articolul 16

(1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 15 alin. (3) se poate face plângere în termen de 10 zile de la data primirii dovezii de comunicare sau a documentului prin care se constată că solicitantul nu se mai află la ultima reședință declarată. Introducerea plângerii în termenul menționat suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului României.

(2) În cazul minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani, plângerea se depune de către reprezentantul său legal, iar minorul cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani poate depune plângere personal sau prin reprezentantul său legal.

(3) Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea.

(4) Plângerea se depune la Oficiul Național pentru Refugiați și va fi însoțită de copia de pe hotărârea de respingere a cererii de acordare a unei forme de protecție.

- (5) Plângerea se înaintează de îndată instanței competente, care o va soluționa în termen de 30 de zile.
- (6) Instanța se pronunță printr-o hotărâre motivată.
- (7) Împotriva hotărârii instanței, contestatarul sau Oficiul Național pentru Refugiați poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. Declararea recursului în termen suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului.
- (8) Recursul se judecă în termen de 30 de zile de la înregistrarea sa pe rolul instanței de recurs.
- (9) Hotărârile instanței de fond nerecurate în termenul legal și hotărârile pronunțate în recurs sunt irevocabile și executorii.
- (10) Plângerea, precum și celelalte acte de procedură privind soluționarea acesteia sunt scutite de taxa de timbru.

Articolul 17

- (1) Străinul este obligat să părăsească teritoriul României în termen de 15 zile de la data la care dispoziția de părăsire a teritoriului, pronunțată în hotărârea de respingere a cererii sale de acordare a statutului de refugiat, a devenit executorie.
- (2) În cazul în care, din motive obiective, străinul nu poate părăsi teritoriul României în termenul prevăzut la alin. (1), Ministerul Administrației și Internelor acordă acestuia dreptul de ședere în țară, în condițiile prevăzute de reglementările legale privind regimul străinilor în România.
- (3) O nouă cerere de acordare a statutului de refugiat poate fi depusă numai dacă a fost pronunțată o hotărâre definitivă și irevocabilă asupra cererii anterioare și numai dacă sunt îndeplinite alternativ următoarele condiții:
- a) pe parcursul procedurii de soluționare a cererii anterioare au apărut elemente noi care nu au putut fi prezentate, din motive neimputabile solicitantului, cu condiția ca aceste elemente să nu fie rezultatul unor acțiuni provocate în scopul obținerii unei forme de protecție din partea statului român. Solicitantul este obligat să facă dovada existenței noilor motive invocate și a imposibilității prezentării lor cu ocazia soluționării cererii anterioare;
 - b) au survenit transformări de ordin politic, social, militar sau legislativ în țara de origine, de natură a avea consecințe grave pentru solicitant.
- (4) Soluționarea unei noi cereri depuse în condițiile alin. (3) se face de către funcționarul prevăzut la art. 13 alin. (2), altul decât cel care s-a pronunțat în cadrul procedurii de soluționare a cererii anterioare.
- (5) Hotărârea se pronunță în termen de 5 zile, numai în baza noii cereri depuse, motivate corespunzător, și a documentației prezentate anterior de solicitant și se comunică, în scris, de îndată acestuia.
- (6) Hotărârea prin care se acordă accesul la soluționarea unei noi cereri de acordare a statutului de refugiat are ca efect și anularea dispoziției de a părăsi teritoriul României, prevăzută în hotărârea anterioară, solicitantul urmând să beneficieze de drepturile prevăzute la art. 14.
- (7) Împotriva hotărârii prin care a fost respinsă ca inadmisibilă o nouă cerere de acordare a statutului de refugiat se poate face plângere.
- (8) Soluționarea plângerii prevăzute la alin. (7) se face potrivit prevederilor art. 16.

Secțiunea a 2-a Procedura accelerată

Articolul 18

- (1) Fac obiectul procedurii accelerate:
- a) cererile evident nefondate;
 - b) cererile persoanelor care, prin activitatea ori prin apartenența lor la o anumită grupare, prezintă un pericol pentru siguranța națională ori pentru ordinea publică în România;
 - c) cererile persoanelor care provin dintr-o țară unde, în general, nu există risc serios de persecuție.
- (2) De asemenea, pot face obiectul procedurii accelerate și cererile persoanelor care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4.
- (3) Cererile de acordare a statutului de refugiat minorilor neînsoțiți nu pot fi soluționate în procedură accelerată.

Articolul 19

- (1) Cererea pentru acordarea statutului de refugiat este considerată evident nefondată dacă se constată:
- a) lipsa de fundament a invocării unei temeri de persecuție în țara de origine, în condițiile art. 2 alin. (1);
 - b) inducerea în eroare, în mod deliberat, a organelor cu competențe în materie de refugiați ori recurgerea în mod abuziv, cu rea-credință, la procedura de acordare a statutului de refugiat.
- (2) Lipsa de fundament a invocării unei temeri de persecuție în țara de origine există în următoarele cazuri:
- a) solicitantul nu invocă nici o temere de persecuție în sensul art. 2 alin. (1);
 - b) solicitantul nu oferă date sau informații în sensul că ar fi expus unei temeri de persecuție ori relatările sale nu conțin detalii circumstanțiale sau personale;

c) cererea este evident lipsită de credibilitate, în sensul că relatarea solicitantului este incoerentă, contradictorie sau flagrant neadevărată față de situația din țara sa de origine;

d) solicitantul avea posibilitatea refugiului intern, recunoscută și de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați.

(3) Inducerea în eroare, în mod deliberat, a organelor cu competențe în materie de refugiați ori recurgerea abuzivă la procedura de acordare a statutului de refugiat există în toate cazurile în care solicitantul, fără a oferi o explicație plauzibilă, se află în una dintre următoarele situații:

a) a depus cererea sub o identitate falsă sau a prezentat documente false ori falsificate, susținând că sunt autentice;

b) după depunerea cererii, în mod deliberat a prezentat elemente false în legătură cu aceasta;

c) cu rea-credință a distrus, a deteriorat, a aruncat sau a înstrăinat documentul pentru trecerea frontierei sau un document relevant pentru cererea sa, fie pentru a-și stabili o identitate falsă în scopul solicitării și acordării statutului de refugiat, fie pentru a îngreuna soluționarea cererii sale;

d) în mod deliberat a ascuns faptul că a mai depus anterior o cerere pentru acordarea statutului de refugiat în una sau mai multe țări, în special atunci când s-a folosit de o identitate falsă.

e) a depus o cerere pentru acordarea statutului de refugiat, cu scopul evident de a împiedica punerea iminentă în executare a unei măsuri dispuse de autoritățile competente, de scoatere din țară sau de expulzare, deși anterior dispunerii unei astfel de măsuri a avut posibilitatea să depună o asemenea cerere;

f) a încălcat în mod flagrant obligațiile prevăzute la art. 14;

g) a depus cererea pentru acordarea statutului de refugiat după ce anterior unei examinări, care conține garanțiile procedurale adecvate și în conformitate cu prevederile Convenției privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, i s-a respins o astfel de cerere într-o țară terță sigură.

(4) Motivele enumerate la alin. (1) nu pot să prevaleze temerii bine întemeiate de persecuție conform art. 2 alin. (1).

Articolul 20

(1) Sunt considerate țări în care în general nu există risc serios de persecuție, în sensul art. 2 alin. (1), statele membre ale Uniunii Europene, precum și alte state stabilite, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, prin ordin al ministrului administrației și internelor, pe baza următoarelor criterii:

a) numărul cererilor pentru acordarea statutului de refugiat formulate de cetățenii țării respective și coeficienții de acordare a acestui statut;

b) situația respectării drepturilor fundamentale ale omului;

c) funcționarea principiilor democratice, a pluralismului politic și a alegerilor libere, precum și existența unor instituții democratice funcționale, care să asigure garantarea și respectarea drepturilor fundamentale ale omului;

d) existența unor factori de stabilitate.

(2) Pot fi luate în considerare și alte criterii de evaluare decât cele prevăzute la alin. (1).

(3) Cererea străinului care provine dintr-o țară în care în general nu există un risc de persecuție este respinsă ca evident nefondată, cu excepția cazului în care situația de fapt sau dovezile prezentate de solicitant arată existența unei temeri bine întemeiate de persecuție în sensul art. 2 alin. (1); în acest caz solicitantul primește accesul la procedura prevăzută la art. 7-17.

Articolul 21

(1) Funcționarul prevăzut la art. 13 alin. (2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate pentru acordarea statutului de refugiat, se pronunță în termen de 3 zile de la primirea cererii.

(2) În cazul în care a fost pronunțată o hotărâre de respingere a cererii ca evident nefondată sau în temeiul art. 4, termenul de depunere a plângerii este de 2 zile de la comunicare.

(3) Plângerea este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea și suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului.

(4) Instanța soluționează plângerea în termen de 10 zile și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) respinge plângerea pentru cel puțin unul dintre motivele prevăzute la art. 19 alin. (1);

b) admite plângerea și dispune ca structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea să analizeze cererea în procedură ordinară.

(5) Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.

Secțiunea a 3-a

Procedura în cazul cererilor pentru acordarea statutului de refugiat depuse în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat

Articolul 22

(1) Cererea depusă la organele teritoriale ale Ministerului Administrației și Internelor dintr-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat este înaintată de îndată structurii competente a Oficiului Național pentru Refugiați, care o analizează și pronunță o hotărâre în termen de două zile de la primire.

(2) Funcționarul prevăzut la art. 13 alin. (2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate pentru acordarea statutului de refugiat, în raport cu datele privind situația din țara de origine, poate hotărî:

a) acordarea unei forme de protecție și a dreptului de a intra în România, dacă solicitantul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 2, 3 sau 5;

b) acordarea dreptului de a intra în România și de a avea acces la procedura ordinară de soluționare a cererii sale de acordare a statutului de refugiat, dacă cererea sa nu poate fi respinsă pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 19 alin. (1);

c) respingerea cererii ca nefondată.

(3) Împotriva hotărârii de respingere a cererii străinul poate depune o plângere în termen de două zile de la comunicare.

(4) Plângerea se depune la structura Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea, care o înaintează de îndată judecătoriei în a cărei rază teritorială se află.

(5) Instanța soluționează plângerea în termen de 5 zile și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) respinge plângerea pentru cel puțin unul dintre motivele prevăzute la art. 19 alin. (1);

b) admite plângerea, dispune ca structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea să analizeze cererea în procedură ordinară și permite accesul solicitantului în teritoriu.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (5) hotărârea instanței este irevocabilă.

Articolul 23

(1) Străinul care solicită acordarea statutului de refugiat în România rămâne în zona de tranzit din punctul de control pentru trecerea frontierei de stat până la primirea hotărârii de aprobare a intrării în România sau, după caz, până la rămânerea definitivă și executorie a hotărârii de respingere a cererii pentru acordarea statutului de refugiat, dar nu mai mult de 20 de zile de la intrarea în zona de tranzit.

(2) Prin zonă de tranzit, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege suprafața situată la frontiera de stat ori în apropierea acesteia, destinată staționării persoanelor care nu au primit aprobarea de intrare în teritoriu, mijloacelor de transport și bunurilor până la stabilirea regimului lor juridic la trecerea frontierei de stat. În cazul aeroporturilor internaționale, prin zonă de tranzit se înțelege suprafața situată între punctul de îmbarcare/debarcare și locul unde se efectuează controlul pentru trecerea frontierei.

(3) Solicitantul statutului de refugiat poate fi cazat în centre speciale de primire și cazare aflate în apropierea punctelor de control pentru trecerea frontierei de stat, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor și având regimul juridic al zonei de tranzit.

(4) Solicitantul statutului de refugiat, cazat în centrele prevăzute la alin. (3), beneficiază gratuit de masă în natură, în următoarele condiții:

a) în limita a 3.645 calorii pentru solicitantul statutului de refugiat, major ori minor în vârstă de peste un an;

b) în limita a 4.505 calorii pentru solicitanta statutului de refugiat, însărcinată între lunile a V-a și a IX-a inclusiv sau care a născut și nu alăptează copilul, pentru o perioadă de 12 luni de la naștere;

c) în limita a 4.800 calorii pentru solicitanta statutului de refugiat care a născut și alăptează copilul în vârstă de până la un an;

d) în limita a 1.190 calorii pentru fiecare copil în vârstă de 0-6 luni care se află împreună cu unul sau cu ambii părinți solicitanți ai statutului de refugiat;

e) în limita a 1.650 calorii pentru fiecare copil în vârstă de 6-12 luni care se află împreună cu unul sau cu ambii părinți solicitanți ai statutului de refugiat.

(5) Persoanelor prevăzute la alin. (4) nu li se aplică dispozițiile art. 14 alin. (2) referitoare la sumele cuvenite pentru masă.

(6) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), dacă cererea nu este soluționată printr-o hotărâre definitivă și executorie, străinului i se permite intrarea în țară.

(7) Pe perioada în care se află în punctul de control pentru trecerea frontierei de stat, solicitantul statutului de refugiat are dreptul la asistență juridico-socială și la ajutoare umanitare din partea organizațiilor neguvernamentale cu atribuții în materie de refugiați, precum și din partea reprezentanței din România a Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și, de asemenea, are drepturile și obligațiile prevăzute la art. 14, cu excepția celor care intră în contradicție cu prevederile acestei proceduri.

Capitolul III

Drepturile și obligațiile refugiaților și ale persoanelor care au dobândit o formă de protecție

Articolul 24

(1) Acordarea statutului de refugiat sau a unei alte forme de protecție conferă beneficiarului următoarele drepturi:

- a)** să rămână pe teritoriul României și să obțină documentele corespunzătoare pentru dovedirea identității și pentru trecerea frontierei de stat. Au dreptul la document pentru trecerea frontierei de stat numai refugiații și persoanele cărora li s-a acordat protecție umanitară condiționată;
 - b)** să își aleagă locul de reședință și să circule liber, în condițiile stabilite de lege pentru străin;
 - c)** să fie angajat de persoane fizice sau juridice, să exercite activități nesalarizate, să exercite profesii libere, să efectueze acte și fapte de comerț, precum și alte acte juridice, în condițiile legii;
 - d)** să își transfere bunurile pe care le-a introdus în România pe teritoriul unei alte țări, în vederea reinstalării;
 - e)** să beneficieze de tratamentul cel mai favorabil de lege pentru cetățenii străini, în ceea ce privește dobândirea proprietăților mobiliare și imobiliare;
 - f)** să beneficieze de protecția proprietății intelectuale în condițiile stabilite de lege;
 - g)** să beneficieze de asigurări sociale, ajutor social și asigurări sociale de sănătate, în condițiile legii;
 - h)** acces la toate formele de învățământ, în condițiile legii;
 - i)** să beneficieze de un tratament egal cu cel acordat cetățenilor români în ceea ce privește libertatea de a practica propria religie și de instruire religioasă a copiilor săi;
 - j)** să beneficieze de dreptul la protecție a datelor personale și a oricăror alte detalii în legătură cu cazul său;
 - k)** să beneficieze de dreptul la asociere în ceea ce privește asociațiile cu scop apolitic și nelucrative și sindicatele profesionale, în condițiile prevăzute de lege pentru străin;
 - l)** să aibă acces liber la instanțele de judecată și la asistența administrativă;
 - m)** să nu fie expulzat sau returnat, cu excepția cazurilor impuse de rațiuni de siguranță națională sau de ordine publică, iar atunci când se dispun aceste măsuri, cel în cauză să nu poată fi trimis în teritorii unde viața sau libertatea i-ar fi amenințată, pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice;
 - n)** să primească, la cerere, în limitele disponibilităților financiare ale statului, un ajutor rambursabil stabilit la nivelul unui salariu minim brut pe țară, pentru o perioadă de maximum 6 luni, dacă, din motive obiective, este lipsit de mijloacele de existență necesare. Pentru motive bine întemeiate acest ajutor poate fi prelungit pentru încă o perioadă de cel mult 3 luni.
- (2)** Minorii neînsoțiți care nu au împlinit vârsta de 18 ani beneficiază de aceeași protecție oferită, în condițiile legii, minorilor români aflați în dificultate.
- (3)** Fondurile bănești necesare în vederea acordării ajutorului rambursabil prevăzut la alin. (1) lit. n) sunt asigurate din bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Articolul 25

Beneficiarul uneia dintre formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5 are următoarele obligații:

- a)** să respecte Constituția României, legile și celelalte acte normative emise de autoritățile române;
- b)** să aibă o conduită corectă și civilizată, să respecte măsurile stabilite de organele române competente în materie de refugiați și să răspundă la solicitările acestora;
- c)** să evite provocarea oricăror stări conflictuale sau incidente cu populația ori comiterea unor fapte ce pot intra sub incidența legii penale;
- d)** să se supună regulilor privind regimul juridic al străinilor, în măsura în care legea nu dispune altfel.

Articolul 26

- (1)** Persoana care a dobândit o formă de protecție are obligația să ramburseze ajutorul primit potrivit art. 24 alin. (1) lit. n), dacă a realizat venituri care permit acest lucru, fără a fi afectată întreținerea sa și a familiei sale.
- (2)** Sumele rambursate se fac venit la bugetul de stat.

Capitolul IV

Încetarea, retragerea sau anularea unei forme de protecție

Articolul 27

- (1)** Forma de protecție acordată în temeiul art. 2, 3 sau 5 încetează atunci când beneficiarul ei:
- a)** s-a repus în mod voluntar sub protecția țării a cărei cetățenie o are; sau
 - b)** după ce și-a pierdut cetățenia, a redobândit-o în mod voluntar; sau
 - c)** a dobândit o nouă cetățenie și se bucură de protecția statului a cărei cetățenie a dobândit-o; sau
 - d)** s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o ori în afara căreia a stat ca urmare a motivelor pentru care a obținut forma de protecție; sau

e) nu mai poate continua să refuze protecția țării a cărei cetățenie o are datorită faptului că împrejurările în urma cărora a dobândit una dintre formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5 au încetat să existe și nu poate invoca, pentru a motiva acest refuz, motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare;

f) fiind o persoană fără cetățenie, este în măsură să se întoarcă în țara în care avea reședința obișnuită, nemaexistând împrejurările în urma cărora a dobândit una dintre formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5.

(2) Prevederile alin. (1) lit. e) nu se aplică persoanei căreia i s-a acordat una dintre formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5 și care, din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare, refuză protecția țării a cărei cetățenie o are.

(3) Prevederile alin. (1) lit. f) nu se aplică persoanei căreia i s-a acordat una dintre formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5 și care, din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare, refuză să se întoarcă în țara în care în mod obișnuit își avea reședința.

Articolul 28

(1) Forma de protecție acordată se anulează în următoarele situații:

a) acordarea ei s-a făcut în baza unor declarații false sau a fost obținută de solicitant în mod fraudulos și nu există alte motive care să conducă la menținerea formei de protecție acordate sau la acordarea unei alte forme de protecție;

b) după acordarea formei de protecție s-a descoperit că străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4.

(2) Prevederile alin. (1) lit. b) se aplică numai în cazul străinului care a obținut statutul de refugiat.

Articolul 29

(1) Funcționarul prevăzut la art. 13 alin. (2), din oficiu sau la propunerea uneia dintre instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale sau al ordinii publice, constată încetarea sau dispune anularea formei de protecție prin hotărâre motivată.

(2) Constatarea încetării sau dispunerea anulării formei de protecție nu produce efecte cu privire la membrii de familie ai persoanei cu privire la care a fost emisă hotărârea prevăzută la alin. (1).

(3) În funcție de motivele care au stat la baza pronunțării hotărârii de încetare sau anulare a formei de protecție, funcționarul prevăzut la art. 13 alin. (2) poate dispune, după caz, părăsirea teritoriului.

(4) Împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (1) străinul poate face plângere în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță, după caz, în procedură ordinară sau în procedură accelerată.

Articolul 30

Dacă rămâne în continuare pe teritoriul României, persoana căreia i s-a retras ori i s-a anulat forma de protecție acordată se supune prevederilor legale privind regimul juridic al străinilor în România.

Capitolul V

Oficiul Național pentru Refugiați

Articolul 31

(1) Autoritatea centrală responsabilă de implementarea politicilor României în domeniul refugiaților, precum și de aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe este Oficiul Național pentru Refugiați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, care:

a) are în componență structuri centrale și teritoriale;

b) beneficiază de fonduri bugetare proprii, șeful său având calitatea de ordonator de credite;

c) poate utiliza fonduri bănești sau bunuri materiale provenite din donații și sponsorizări ori obținute în baza unor acorduri interne sau internaționale;

d) are personalitate juridică și sediul în municipiul București;

e) este parte în procesele care au ca obiect cereri de acordare a unei forme de protecție potrivit procedurilor prevăzute de prezenta ordonanță.

(2) Pentru aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe se vor înființa, prin ordin al ministrului administrației și internelor, în subordinea Oficiului Național pentru Refugiați, centre de primire și cazare a persoanelor solicitante ale statutului de refugiat și a refugiaților.

(3) Sumele necesare în vederea acoperirii cheltuielilor ocazionate de înființarea, funcționarea și întreținerea centrelor de primire și cazare se suportă din bugetul Ministerului Administrației și Internelor, în funcție de costurile efective, în limita fondurilor alocate cu această destinație de la bugetul de stat.

Articolul 32

Eliberarea documentelor prevăzute la art. 14 lit. f) și a celor prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a) este de competența Oficiului Național pentru Refugiați.

Articolul 33

Organizarea, funcționarea și atribuțiile Oficiului Național pentru Refugiați se vor stabili prin regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data publicării prezentului act normativ în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Capitolul VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 34

(1) Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică fără discriminare pe motive de rasă, religie, țară de origine, cetățenie, handicap.

(2) Solicitanților statutului de refugiat nu li se aplică sancțiuni penale pentru motivul intrării sau șederii ilegale pe teritoriul României.

Articolul 35

Cererilor de acordare a statutului de refugiat sau a unei forme de protecție în temeiul art. 2, 3 sau 5, depuse înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, li se aplică în continuare dispozițiile [Legii nr. 15/1996](#) privind statutul și regimul refugiaților în România, cu modificările ulterioare.

Articolul 36

(1) Statutul personal al străinului care a dobândit o formă de protecție în temeiul dispozițiilor prezentei ordonanțe este reglementat de legea țării de origine.

(2) Drepturile care decurg din statutul personal, dobândite anterior de străinul căruia i-a fost acordată o formă de protecție în temeiul dispozițiilor prezentei ordonanțe, sunt recunoscute de statul român, în condițiile legii.

Articolul 37

Ministerul Administrației și Internelor poate aproba refugiatului, în timpul șederii sale pe teritoriul României, în funcție de gradul integrării sale în societate, stabilirea domiciliului în țară, în condițiile reglementărilor legale privind regimul străinilor în România.

Articolul 38

Ministerul Administrației și Internelor, prin intermediul Oficiului Național pentru Refugiați, împreună cu Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și cu celelalte instituții publice competente, inițiază și derulează, în condițiile legii, programe pentru integrarea socială a străinilor care au dobândit una dintre formele de protecție prevăzute la art. 1 lit. a) și b).

Articolul 39

Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Articolul 40

În vederea aplicării prezentei ordonanțe Ministerul Administrației și Internelor va elabora norme metodologice, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului*), în termen de 60 de zile de la data publicării prezentului act normativ în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Notă *) A se vedea [Hotărârea Guvernului nr. 622/2001](#) pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Ordonanței Guvernului nr. 102/2000](#) privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 18 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 41

La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă [Legea nr. 15/1996](#) privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 5 aprilie 1996; [Hotărârea Guvernului nr. 1.182/1996](#) pentru aplicarea [Legii nr. 15/1996](#) privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 26 noiembrie 1996; [Hotărârea Guvernului nr. 322/2000](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 25 aprilie 2000; [art. 7 și 8 din Hotărârea Guvernului nr. 417/1991](#) privind constituirea Comitetului Român pentru Probleme de Migrări, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 31 octombrie 1995, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile [art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 43/2004](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 102/2000](#) privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată prin [Legea nr. 176/2004](#), care nu sunt încorporate în textul republicat al [Ordonanței Guvernului nr. 102/2000](#):

"Art. IV. - Cererile depuse anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se soluționează potrivit prevederilor în vigoare la data depunerii acestora."

(Conform [art. II din Ordonanța Guvernului nr. 43/2004](#), aceasta a intrat în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 31 ianuarie 2004).

C.T.C.E. Piatra Neamt